

rettere, end at, hvis man virkelig vil følge denne Inddeling i 12. Afdelinger, vil man komme til en med dette Værns Organisation meget lidt svarende Tvang og lægge Baand paa sig selv. Det vil ikke være rigtigt at tage et Skib, som en vis Afdeling af Officerer hører til, og sende det ud det ene Aar og det næste Aar at sende et andet Skib ud med en anden Afdeling af Officerer; det vilde komme i Strid med Skibenes Bestaafenhed, og det vilde langt fra være til Held for de Officerer, der saaledes tildeles hver Afdeling. Navnlige skal jeg fremhæve, at for de yngre Officerer er det meget uheldigt saaledes bestandig at skulle fare med een og samme Chef, da der derved ikke gives dem den Leilighed til Uddannelse, som følger af at fare under forskellige højere Officerer; og i visse Tilfælde kan det stille sig uretfærdig over for de lavere Officerer, at baade deres Uddannelse og deres Forfremmelse vil blive afhængig af, hvilken Skibschef de staa under. Der kan under et Samliv, navnlig til Søes, fremkomme Plantesforhold. En Chef kan, om jeg saa maa sige, faae et ondt Dite til en Officer; han kan give ham en Karakter, som vil stille sig i Veien for hans Forfremmelse, og maasse vil den lavere Officer end ikke faae Leilighed til Uddannelse under en Chef, med hvem han staaar i ringe Harmoni. Dette er for saa vidt et mindre væsentligt Punkt; men jeg tror dog, at det ogsaa herved vil vise sig, at denne Inddeling i 12. Afdelinger vil faae den Betydning at paalægge Tvang og Baand, og at Lovreglen, naar den bliver opstillet, væsentlig er en Fiktion, idet den kun opstilles for ved hver eneste Leilighed at blive brudt. — En anden ny Bestemmelse i Lovforslaget er den, hvorefter Orlogsværftet i militær Henseende skal være underkastet den øverste kommanderende Admiral. Jeg tror, at denne Bestemmelse vil være meget helbig; men det vil have stor Banstuelighed, som den ærede sidste Aaler bemærkede, at gjennemføre den Adskillelse, som Lovforslaget aabenbart tilfigter, med Hensyn til Kommandoforholdene paa Orlogsværftet. Det ærede Medlem var tilbøjeligt til at sondre de to Retninger, den militære Virksomhed ved Orlogsværftet og Fabrik- eller Gaandværktsvirksomheden, meget bestemt fra hinanden, og han var tilbøjelig til at ville stille Fabrikdirektøren eller Direktøren for den tekniske Afdeling omtrent fuldstændig uafhængig af den øverste kommanderende Admiral, og overhovedet stille ham udenfor den egentlig militære Paavirkning, som Admiralen skal repræsentere. Jeg mener nu, at en saadan Søndring og en saadan Stilling for Direktøren ikke i Sædetaten vil blive opfattet som et ubetinget Fremskridt. Jeg tror, at der i Sædetaten er en Trængsel og et berettiget Krav paa, at de færende Officerer, hos hvem der i Øvrigt godt kan findes tekniske Kundskaber, faae, om jeg saa maa sige, Gaand i Hænde med Ledelsen af den tekniske Afdeling af Orlogsværftet, og navnlig ogsaa faae det gennem den Admiral, der maa have den øverste Kommando,

og at det vil have saa meget større Betydning, som den tidligere Kommission, hvorigjennem denne Indflydelse udøvedes, den saakaldte Konstruktions- og Regleringskommission, er omdannet paa en Maade, der allerede har svækket den Indflydelse, som de færende Officerer, den egentlig militære Del af Marinen, have haft paa Orlogsværftets tekniske Ledelse. Jeg skal med Hensyn til denne Admirals Stilling gjøre opmærksom paa en anden Ting, der ikke er uden Betydning. Det er aabenbart Lovforslagets Mening, at den Admiral, der i Fredstid har Kommandoen paa Orlogsværftet, skal, naar en Krig udbræder, have den højeste Kommando i alt Fald over en af Flaadens Divisioner. Men jeg vil spørge den ærede Flaademinister, om det virkelig kan anses for hensigtsmæssigt, naar man har henlagt Orlogsværftet med alle dets Virksomhedsgrene under denne Admiral, som saaledes maa forudsættes at komme ind i alle Forhold, at man saa, naar Krig udbræder, og der især skal lægges Beslag paa hans Virksomhed, i et hyppig meget kritisk Diteblis, da Virksomheden mangfoldiggjøres, tager ham bort fra Orlogsværftet og sætter ham til Kommando ude paa Søen, hvorfra han er ude af Stand til at lede Værftet. Mig forekommer det, at skal det have Betydning, at Flaadeadmiralen forestaar Værftet, saa har det allermest Betydning, naar Krigen udbræder, og det vil vistnok vise sig umuligt, da at tage ham bort fra Værftet. Paa den anden Side er vistnok denne Inddeling af Flaaden i Divisioner fuldt berettiget i Følge de lokale Forhold, og der er altsaa en Trængsel til, naar Flaaden sendes ud, at have 2 Eskadrefjefer, 2 Overkommanderende. Naar dette er Tilfældet, og det er en Nødvendighed at holde den øverste kommanderende Admiral ved Værftet, saa synes det mig, at den ene Admiral, der er kommen til, er enten for meget eller for lidt. Naar det skal være 2 Eskadrefjefer, bør de være stillede lige, og begge være Admiraler. Fra dette Synspunkt er der mere Mening i at fordrø Admiralklassen forpøget med 2; men da dette er et Forslag, som Ministeren nødvendig vil komme frem med i Thinget, og det vel heller ikke vilde finde megen Billigelse her, vil jeg finde det rigtigt ikke at skabe en ny Admiral, men at lade disse to Divisioner kommanderes af de Kommandører, som dertil maatte anses for egnede. Dette vilde ogsaa i en anden Henseende være fordelagtigere, for saavidt som den ærede Minister da, naar Krig brød ud, vilde have et større Valg imellem dertil egnede Kræfter; end naar han var bunden til de Mænd, som i Fredstid var avancerede op til at blive Admiraler. Saa fremt nemlig nogen af disse to Admiraler ikke kunde benyttes i Krigstid, vilde det være nødvendigt enten at affædige dem eller at sætte dem til Side for de Mænd af Kommandørklassen, som man ansaa for egnede dertil. — Jeg skal endnu blot gjøre et Par Bemærkninger om Forfremmel-